પારસી બાળકો માટે, ૬૬૪૦

જરથોશ્તી મજહબ.

(સુધારા તથા વધારા સાથે)

અસલ રચનાર

મરહુમ એરવદ ફરેદુનજી નોશરવાનજી રબાડી.

સાતમી આવૃત્તિ.

પ્રગટ કર્તા

દી. લખમીદાસની કુંપની.

મુંબઈ.
કોર્ટ પ્રીંટીંગ પ્રેસમાં
મેન્યુએલ હાઈમ પીંટરે છાપ્યું છે.

૧૮૯૭.

કીંમત ચાર આના.

પારસી બાળકો માટે,

જરથોશ્તી મજહબ.

(સુધારા તથા વધારા સાથે)

અસલ રચનાર

મરહુમ એરવદ ફરદુનજી નોશરવાનજી રબાડી.

સાતમી આવૃત્તિ.

પ્રગટ કર્તા

ધી. લખમીદાસની કુંપની.

મુંબઈ.
ફોર્ટ પ્રીંટીંગ પ્રેસમાં
સેમ્યુએલ હાઈમ પ્રીંટરે છાપ્યું છે.

૧૮૯૭.

કીંમત ચાર આના.

પારસી બાળકો માટે,

જરથોશ્તી મજહબ.

પારસી બાળકો માટે,

જરથોશ્તી મજહબ.

(બીજી આવૃતિ વીશે વરતમાન પત્રોના મત.)

રાસ્ત ગોફ્તાર, તા૦ ૧ લી ફેબરવારી ૧૮૭૪.

.... આ પુસ્તકમાં બાળકોને જરથોશ્તી મજહબના મુલતત્વનું ટુંક જ્ઞાન મળે એવા નાહાના નાહાના સેહેલા પાઠ દાખલ કરેલા છે, જેના પેહેલા ભાગમાં પારસીઓના વતન, તવારીખ, પેગમબર તથા તેની દીન વીશેનું સાધારણ જ્ઞાન સમાવેલું છે અને બીજા ભાગમાં સાધારણ તથા સરૂઆતના અવસ્તાઓ માઅનીની સાથે પ્રગટ કરયા છે, આ નાહાની પોથી દરએક બાળકને ઉપયોગી છે.

જામે જમશેદ, તા૦ ૧૪ મી અક્ટોબર ૧૮૭૩.

..............એની અંદર જરથોસ્તી બાળકોને શરૂઆતથી ધરમની કેળવણી આપવા લાયક સેહેલી સેહેલી બાબદોનો સંગ્રહ કરયો છે માટે તે પારસી બાળકોને શીખવા આપવાને ઘણી સારી અને ઉપયોગી માલમ પડે છે.

અખબારે સોદાગર, તા૦ ૧૩ મી સપટેમબર ૧૮૭૩.

.............આ કેતાબમાં જરથોસ્તીઓને લગતી પરચુરણ બાબદો તથા શરૂઆતના થોડાક અવસ્તા તેની માઅનીની સાથે સવાલ જવાબના આકારમાં સોજે હરફે અને ખુલી રીતે બાળકોને સેહેલાઇથી વાંચવા થકી છાપવામાં આવ્યા છે.

યજદાંપરસ્ત, તા૦ ૨૧ મી સપટેમબર ૧૮૭૩.

.............આ યજદાંપરસ્તના પેહેલાં પુસ્તકની તથા બીજાં કેટલાંએક પુસ્તકની સાહાદતો લઇને ધરમ સંબંધી નાહાના નાહાના ધડા જરથોશ્તી બાળકો સારૂ ઠીક રચ્યા છે.

સાંકળીઊં.

ભાગ ૧ લો

જરથોશતીઓને લગતી પરચુટણ બાબદો.

ભાગ ૨ જો.

——:o:——

શરૂઆતના થોડાક અવસ્તા માએની સાથે.

——— ———

દીબાચો અસલ રચનાર તરફનો.

—:o:—

"જરથોસ્તી બાળકોને શરૂઆતથી ધર્મની કેળવણી આપવા લાયક સેહેલી સેહેલી બાબદોનાં સંગ્રહની એક નાહાની પોથીની જરૂર મને મારા કામના સંબંધે જણાયાથી, કમતરીને માઝદીઅસની દીનની કેતાબોમાંથી તેવી બાબદો ચુંટી કાઢીને યજદજરદી સને ૧૨૪૧ માં "પારસી બાળકો માટે જરથોસ્તી મજહબ" એવે નામની ચોપડી છપાવી હતી; જેની સઘળી નકલો ખપી જવાથી. તેને ઘટતી રીતે સુધારીને તેની આ બીજી આવૃતિ બાહેર પાડી છે.

આએ કેતાબ (બીજી આવૃતિ) તઇઆર કીધા પછી, દસ્તુરજી સાહેબ પેશોતનજી બેહેરામજી સંજાણા પાસે હું લઇ ગયો હતો, તેવણે એક દહાડે ફરસુદને વખતે મને બોલાવીને મારી પાસે એ કેતાબ વંચાવી અને તેમાં જે કાંઇ તેવણને સેહેજ ફેરફાર કરવા જોગ દેખાયું, તે તેવણના ફરમાવ્યાથી મેં કર્યું છે."— રચનાર.

દીબાચો સાતમી આવૃત્તિનો.

આ નાહનું પુસ્તક તેના અસલ રચનારે કેટલાંએક પુસ્તકોને આધારે રચેલું છે. એનાં પેહલ્લા ભાગમાં આવેલી પરચુટણ બાબદોની રચણા અસલ મુજબ હમોએ કાયમ રાખી છે, અને એનો બીજો ભાગ જેમાં શરૂઆતના થોડાક અવસ્તા સમાવેલા છે તેની રચણામાં તથા તેના તરજુમામાં ઘટતો સુધારો તથા ફેરફાર, એ બાબદમાં એક ...હસ્થ પાસે કરાવ્યો છે. સફે ૪૧મે આવેલો અવસ્તામાં ...માં નવોજ ઉમેર્યાં છે, જે નવજોત માટે ...ી થઇ પડશે.

એના અસલ રચનારે એ પુસ્તક લખતાં, ભાગ નીચે લખેલાં પુસ્તકોની મદદ લીધી હતી તે અત્રે નોધી જરૂર જાણીને તેમ કીધું છે:—

૧. દસ્તુર પેશોતનજી બેરામજી સંજાણાએ યજદજરદી સને ૧૨૩૩માં બનાવેલું જરથોસ્તનામું (સ. જ. ના.)

૨. શેઠ ખુરશેદજી રૂશતમજી કામાજીએ યજદજરદી સને ૧૨૩૯માં રચેલું જરથોસ્ત નામું.

૩. એરવદ પેશતનજી કાવસજી રબાડીએ યજદજરદી ૧૨૩૯માં બનાવેલી અને દસ્તુર હોશંગજી જામાસ્પજી જામાસ્પ આસાજીનાએ તપાસેલી હાદીએ માજદયસ્નાન.

૪. યજદાંપરસ્તનું પુસ્તક ૧લું, સને ૧૨૪૭નું.

૫. એરવદ રૂશતમજી રતનજી દાદાચાનજીએ યજદજરદી સને ૧૨૩૧માં બનાવેલી જરથોસ્તી બચાંઓને વાસ્તે ધરમનીતી (જ. બ. ધ. ની.).

આ કેતાબના રચનાર ગુજરી ગયાથી તેઓનાં વારેસ પાસેથી એનો હક વેચાતો લઈને ત્રીજી આવૃતિ છાપી છે. એ કેતાબ પર હવે સરવે હક હમારા છે.

રોજ ૬ ઠો માહ ૩ જો
સને ૧૨૬૭ યજદેજરદી
તા૦ ૧૯ મી નવેમબર
સને ૧૮૯૭ ઇસ્વી.

દી. ભખમીદા.

જરતોશ્તી મજહબ.

ભાગ ૧લો.

ખોદા વીશે.

સવાલ.—તમે પારસી લોકો કોણને માનો છો?

અમે એકલા એક ખોદાને માનીએ છિએ.

...—ખોદા એટલે શું?

જ.—તમામ પેદાયશને પેદા કરનાર અથવા દુનિયાંનો ાહેબ.

સ.—ખોદાનો આકાર કેવો છે?

જ.—ખોદાનો આકાર નથી.

સ.—ખોદા કયાં છે?

જ.—ખોદા સઘળી જગાએ હાજર છે; તે આપણને ાગ આપણે તેને જોઈ શકતા નથી.

દા આપણને જોએછે—પણ આપણે તેને જોઈ

શું?

જ.—કારણ કે ખોદા ગેબી અથવા નહીં દેખાય એવોછે, તેથી આપણે તેને જોઈ શકતા નથી; પણ આપણે જે વિચારીએ, બોલીએ અને કરીએ તે સઘળું તે સાહેબ જાણેછે અને જોએછે.

સ.—આપણે જે વિચારીએ, બોલીએ, અને કરીએ, તે ખોદા જાણે છે, ત્યારે આપણને આએ દુનિયામાં કેવી રીતે ચાલવું જોઇએ ?

જ.—આપણને આએ દુનિયામાં સારી રીતે ચાલવં જોઇએ; એટલે સારૂં વિચારવું, સારૂં બોલવું અને સા. કામ કરવું જોઈએ.

સ.—તમે પારસી લોકો એકજ ખોદાન
ઉપરથી તમે કોણ લોકો કહેવાવો છો ?

જ.—અમે ખોદાપરસ્ત એટલે ખોદાની પરસ્તેશ અથવા બંદગી કરનાર અને એકજ ખોદાને માનનાર કહેવાઇએ છિએ.

સ.—તમે ખોદા સિવાય બીજા કોઈને માનતા નથી, ત્યારે તમે આતશ, પાણી, સુરજ, ચંદરમાહ વગેરે ચીજો સાંમે ઉભા રહી, તેને નમીને બંદગી કરો છો, તે શં તેઓ માન્યા બરાબર નથી ?

જ.—અમે આતશ, પાણી, સ

રેને ખોદા કરીને માનતા નથી—પણ તેઓને ખોદાએ પેદા કીધેલી ચીજો માહેલી ઘણીજ નરી અને પવિત્ર ચીજો જાણી ને કબલો કરીએ છિએ એટલે તેની સન્મુખ ઉભા રહીને ોદાએ તેનામાં જે ગુણો મુકયા છે, તેની વખાણ સાથે ોદાની બંદગી કરીએ છિએ.

સુદરેહ અને કુશ્તી.

સ.—તમારી દીનની નીશાણી શું.

જ.—સુદરેહ અને કુશ્તી.

સ.—સુદરેહ એટલે શું ?

જ.—ફાયદા ભરેલો મારગ.

સ.—સુદરેહ શાનો અને કેવા રંગનો બને છે ?

જ.—રૂના સફેદ કપડાંનો બને છે.

સ.—સુદરેહ ઉપર ગેરેબાન છે તેની મતલબ શું ?

જ.—ગેરેબાન એટલે ઇમાન અથવા એતેકાદનો સાહેબ; અને તે એવો અર્થ જણાવે છે કે જણે સુદરેહ પેહેડેલો ...તી પાક ખોદાતાલાની તરફથી જે દીન તેને ...ઓસ્તવાર ઈમાન સાથે રહીને આએ દુ-...નાર છે.

સ.—કુશ્તી એટલે શું ?

જ.—જરતોશ્તી દીનનાં ફરમાનની હદની અંદર રહેવાનો કમરબંદ.

સ.—કુશ્તી શાની અને કેવા રંગની બને છે ?

જ.—સફેદ ઊનની બને છે.

સ.—સુદરેહ-કુશ્તી સફેદ રંગનો છે તેની મતલબ શું ?

જ.—સફેદાઈની મોરાદ અશોઇ, પવિત્રાઇ, ખાલેસી, અને સફાઈની છે; યાને આ ખુબીઓ પ્રમાણે જરતોશ્તીઓએ રેહેવું જોઇએ.

સ.—કુશ્તી બાંધતાં ૩ આંટા કમર ઉપર આવે તેનું કારણ શું ?

જ.—હુમત, હુખત, અને હુવરેશત કે જેનો અર્થ જ[illegible]તોશ્તી ધર્મનાં ફરમાન પ્રમાણે સારૂં વીચારવું, સારૂં બોલવું અને સારા કામ કરવાનો છે, તે મુજબ ચાલવાને તે કુશ્તી બાંધનારો જરતોશ્તી બંધાયલો છે તેની નીશાની બતાવે છે.

સ.—કુશ્તી બાંધતાં ૪ ગાંઠ વાળે છે, તે દરએક ગાં[illegible] વાળતી વખતે શું ઠેરાવ કરો છો ?

જ.—પેહેલો ગાંઠ વાળતી વખતે "ખો[illegible]
બીજો—"જરતોશ્તી દીન ખરી છે;" ત્રીજો—"[illegible]
મોકલેલો સાચો પેગમ્બર છે;" અને ચોથો [illegible]
નેકી કરૂં."

માજદયસની દીન.

-તમારી દીનનું નામ શું ?

-માજદયસની જરતોશ્તી દીન.

જદયસની દીન એટલે શું ?

જદને માનવાની દીન.

લાવ્યુ

.. બર જરતોશ્ત, કે જે પેગમ્બર ઘણો પાક,

.ન ખોદાનો વાહાલો હતો.

સ.—જરતોશ્ત બોલની માયની શું થાય છે ?

જ.—એ બોલની માયની "ઘણોજ ઝળકતો સેતારો"

એમ થાય છે.

સ.—પેગમબર એટલે શું ?

જ.—પેગમ્બર એટલે ખોદાને ત્યાંથી પેગામ લાવ-નાર અથવા ખોદાઈ ફરમાન જાહેર કરનાર.

ગમ્બર જરતોશ્ત એ ધર્મ કયાંથી લાવ્યો હતો ?

જદાંની દરગાહથી.

તોશ્ત કોણને સારૂ દીન લાવ્યો હતો?

જ.—તમામ આદમ જાતને વાસ્તે.

સ.—ખોદાતાલાએ આપણ આદમ જાતને દીન શું કરવા મોકલી ?

જ.—દાદાર અહુરમજદે દીન એટલા ર કે આપણે તે દીનના તરીકા મુજબ ચાલીએ હાંનમાં સુખ મેળવ્યે.

સ.—પેગમ્બર જરતો'શ્ત દા' ગાહે કેમ પોંહોંચ્યો હતો ?

જ.—ઇરાન દેશમાં વેહદાએતી નામના એકાંત જગો ઉપર પેગમ્બર જરતોશ્ત પોતાનું તન. કરીને ખોદાની બંદગીમાં મશગુલ હતો, ત્યાં બહમન શાસ્પંદ નામનો ફરેશ્તો આવ્યો, તેની સાથે જરત શ્તને વાતચિત થતાં—બહમનના પુછવાથી જરતોશ્તે ખોદ તાલાના ફરમાન મુજબ ચાલવાની ખાહેશ બતાવી, ત્યાં તેણે એક પલભર આંખ વીંચવા સારૂ જરતોશ્તને ફરમાવ્યું જરતોશ્તે તેમ કીધું અને પાછી આંખ ઉઘાડીને જોયું તો, ત પોતે મીનોઈ જહાનમાં પહોંચ્યો હતો.

સ.—પેગમ્બર જરતોશ્ત દાદાર અહ શું લાવ્યો હતો ?

જ.—દાદાર અહુરમજદે જ

। અને ૨૧ નુશક સમજાવી—માજદય
। ભેદોથી જાણીતો કીધો; પછી તે ૨૧
એક આદર બુરજીન મેહેર નામનો આતશ
વરનું ઝાડ; એ ત્રણે ચીજ તેને આપી આએ
ગો હતો.

૧ ···માં મુખ્યે કઇ કઇ બાબદો હતી?
કીતાબમાં ખોદાએ દુનિયાની
.. કાધી તેની હકીકત હતી; બીજી ૭
નું, ખગોળ વિદ્યા, અને રસાયન શાસ્ત્ર વગેરે
જાતના હુન્નરો બનાવવાની વાત હતી; અને ત્રીજી
ાબમાં માજદયસની દીનની તમામ હકીકતો અને
નસાફ્ કરવાની બાબદો વગેરે હતી.

સ.—તે મીનોઇ સરોવરનાં રોપામાં શું કરામત હતી?

જ.—તેનાં જે પાદડાં ફુટતાં હતાં, તે દરએક પાદડાં ઉપર કુદરતથી એવું લખાયલું હતું કે "ગોસ્તાસ્પ તું ભલી દીનને કબુલ કર."

સ.—આદર બુરજીન મેહેર આતશમાં શું ખુબી હતી?
આતશ વગર બળતણે હંમેશ રોશન રેહેતો,
જી કાઇબી ચીજથી બુજાતો નહી હતો;
રતોશ્ત પોતાના હાથમાં રાખતો અને

બીજાઓનાં હાથમાં પણ આપતો હતો, કાંઈ પણ ઇજા પહોંચતી નહી હતી.

સ.—પૈગમ્બર જરતોસ્તે એ દીન કે દેશમાં જાહેર કીધી ?

જ.—ઇરાન દેશના બલખ શેહેરમાં.

સ.—તે વખતે ઈરાન દેશને

જ.—કેઆની ટોલાનો ગુસ્તાર.

સ.—માજદયસની દીન પેહેલવેહેલા કીધી હતી !

જ.—જરતોસ્તનાં કાકાનાં છોકરા મેદયોમાહ અરાસ્પા નામના શખ્સે.

સ.—તમારી દીનનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે !

જ.—અમારી દીનમાં ત્રણ મોટાં ફરમાનો છે :—

(૧) હુમત, (૨) હુખત, અને (૩) હુવરેશ્ત; એટલે નેક વિચારવું, નેક બોલવું અને નેક કામ કરવું.

સ.—તમારી દીનની મોટી ખુબી શું છે

જ.—સફાઈ તથા સુઘડાઈ રાખવી આબાદી રાખવી.

પેગમ્બર જરતોશત.

સ.—પેગમ્બર જરતોશત કોણની ઓલાદ અથવા ખાનદાનનો હતો ?

જ.—પેશદાદયાન ટોળાનાં પાદશાહ ફરેદુનની ઓલાદનો હતો.

સ.—પેગમ્બર જરતોશતનાં માબાપનું નામ શું ?

જ.—માએનું નામ દોગદો અને બાપનું નામ પોરૂશસ્પ.

સ.—કેટલાએક લોકો એને જરતોશત સપિતમાન કરીને ..ે તે સપિતમાન કોણ હતો ?

જ.—જરતોશતનાં ખાનદાનનાં નવમાં પુરૂશનું નામ સપિતમાન હતું; તે ઘણો દાનાવ, પરેહજગાર, અને નામવર શખ્સ હતો, માટે તેની ઓલખાણને વાસ્તે જરતોશતને તેની સખત આપેલી છે.

સ.—જરથોશતની ઓલાદ પાદશાહ ફરેદુન પછી ..ધી ગણાય છે ?

..૨૬, જે આએ દુનિયામાં પેહેલવેહેલું ..નું, તેના નામ સુધી ગણાય છે.

જેમ જરતોશ્ત, પોરૂશસ્પ, પેતેરસ્પ, અરવંદ હેચેદસ્પ, ચખશનુશ, પદરશને, હરદરશને, હરદાર, સપિ માન, વેજશને, અઝીમ, રંજશને, દોરાશરૂન, મીનોચેહેર એરચ, ફરેદુન, આથવીયાન, વીવંધાન, તેહમુરસ્પ, હોશંગ સીયામક અને ગયોમરદ.

સ.—અશો જરતોશ્તની ઓરતનું નામ શું ?

જ.—જરતોશ્તની ઓરતનું નામ હવોવી.

સ.—શત જરતોશ્તને કેટલાં ફરજંદ થયાં હતાં ?

જ.—૬ ફરજંદ થયાં હતાં; તેના નામ—(૧) એસદ વાસતર, (૨) ઉરવમતતનર, અને (૩) ખુરશેદચેહેર, એ બેટા; તથા (૧) પરીન, (૨) સરીત અને (૩) પોરૈ એ ૩ બેટીઓ.

સ.—પેગમ્બર જરતોશ્તનો જન્મ કયા શેહેરમ થયો હતો ?

જ.—ઇરાન દેશનાં રએ નામનાં શેહેરમાં પેગમ્બ જરતોશ્ત જનમ્યો હતો.

સ.—કયે રોજે પેગમ્બર જરતોશ્તનો જન્મ થયો હતે

જ.—ખોરદાદસાલને દહાડે પેગમ્બર [illegible] નમ્યો હતો.

સ.—તમારા પેગમ્બરને પેદા થયા રદી સને ૧૨૬૫માં) કેટલાં વરસ થય

જ.—પેગમ્બર જરતોશ્તને જનમ્યાને ૩૨૯૫ (બત્રી-શો પંચાણું) વરસ થઆં.

સ.—પેગમ્બર જરતોશ્તે માજદયસની દીન જાહેર કીધી ત્યારે તેની ઉમ્મર કેટલાં વરસની હતી?

જ.—૪૦ વરસની ઉમ્મરે પહોચ્યા પછી માજદયસની દીન જાહેર કીધી.

સ.—પેગમ્બર જરતોશ્ત પેદા થવાની અગાઉ કોઇને ખબર હતી કે "જરતોશ્ત પેદા થશે અને માજદયસની દીન જાહેર કરશે?"

જ.—હાજી, જરતોશ્તને પેદા થવાની શેંકડો વરસ ...ઉ પાદશાહ જમશેદ, ફરેદુન, મીનોચેહેર, અને કુખો-સરોએ દુનિયાનાં લોકોને જાહેર કીધું હતું કે, "જરતોશ્ત નામે એક શખ્શ પેદા થશે અને તે દાદાર અહુરમજદની તરફથી માજદયસની દીન આએ દુનીયામાં જાહેર કરી બુરાઇનો નાશ કરશે."

સ.—પેગમ્બર જરતોશ્ત કેટલાં વરસ જીવીને મરણ ...ામ્યો?

...૭૭ વરસની ઉમ્મર પુરી થયા પછી પેગમ્બર ... શેહેરમાં મરણ પામ્યો.

...ર જરતોશ્તને ગુજરવાનો સબબ શું?

...પાએતખ્ત બલખ સેહેર ઉપર પાદશાહ

ગુશતાસ્પની ગેરહાજરીમાં અરજાસ્પ નામનો તુરકી પ
શાહ ચઢાઇ લાવ્યો, તે વખતે તુરખરાતુર નામનાં એક પેહ
લવાને આતશએહેરામની દરગાહમાં જઇને પેગમ્બર સાહેબ
જરતોશ્તને હથીયારનો જખમ કીધો તેથી તે મરણ પામ્યો
હતો.

સ.—પછી પેલો તુરકી પેહલવાન રહ્યો હતો કે ?

જ.—નહીજી; જે વખતે તેણે જરતોશ્તને જખમ
કીધો તેજ વખતે જરતોશ્તે પોતાનાં હાથમાંની ચમત્કારીક
તસબીહ તે નાપાક પેહલવાન ઉપર ફેંકી; તેની એજમર્ત
રોશનીથી તે તુરકી પેહલવાન તરત મરણ પામ્યો.

સ.—પેગમ્બર જરતોશ્ત કયા રોજે મરણ પામ્યો હતો.

જ.—દએ મહીનો અને ખુરશેદ રોજે.

અશો જરતોશ્તનાં મોજેજા*.

સ.—જરતોશ્ત ખોદાતાલાનો ખરોજ પેગમ્બર હતે
ત્યારે તો માણસ જાતથી નહી બને એવા ચમત્કાર અથ
મોજેજા તેનાંથી બનવા જોઇએ; તેવા કાંઇ મોજે
દુનિયાંનાં લોકોને બતાવ્યા હતા ?

---

* આ બાબદ સ. જ. ના. માંથી લ

જ.—હાજી; જરતોશ્તનાં મોજેઝા ઘણાં છે તેમાંનાં
કહું છું:—

૧— જરતોશ્ત જનમતી વખતે હસ્યો હતો.

૨—રએ શેહેરમાં દોરાંસરૂન નામનો બુતપરસ્ત હા-
કતો, તેણે દાનાવ લોકોથી જાણ્યું હતું કે "જરતોશ્ત
મર પેદા થશે ને બુરાઇનો નાશ કરશે" એ ઉપરથી
ાશ્તનાં જનમની ખબર સાંભળીને તે હાકમ તેના બુરા
મતીઓ સાથે જરતોશ્તની આગલ આવ્યો, અને પોતાના
ાથમાં ખંજર લઇ જરતોશ્તને ભોકવા સારૂ હાથ ઊચકયો
વોજ તેનો હાથ અકડી ગયો, અને ખંજર ભોકી શકયો
તેથી તે નાચાર થઈને પોતાને મકાને ગયો.

૩—તે બુરા લોકોએ પોરૂશસ્પનાં ઘરમાંથી જરતો-
શ્તને ચોરી લઇ જઇ, જંગલમાં એક મોટી ચેહ સળગાવી
તેમાં નાખ્યો—પણ જરતોશ્તનાં ઉપર ખોદાની મેહેરબાની
હતી તેથી જીવતો રહ્યો પછી જરતોશ્તની માએને ખબર
થઇ તેથી તેણી તેને પોતાને ઘેર લાવી.

૪— ગાય ઢોરોના જવાના સાંકડા રસ્તામાં જરતોશ્તને
પણ તેનાં શરીરને કાંઇ નુકસાન થયું નહી.
ને જવાના માર્ગમાં નખાવ્યો ત્યાંબી
પહોંચી નહી.

૬–જંગલમાં વરૂઓનાં રેહેઠાણ આગલ વરૂઓ બાહેર ગયલાં ત્યારે તેઓનાં બચ્ચાં મારી તે જગોએ જરતોશ્તને મુકાવ્યો–પણ જેવાં વરૂઓ પોતાનાં બચ્ચાંને મારી નાંખેલા જોઇને, જરતોશ્તને ખાવા ગયાં, તેવાંજ કુદરતથી તે વરૂઓનાં મોહોડાં થઇ ગયાં અને હાથ પગ અકડી ગયા.

૭–તે હાકમ અને એક બીજો ઠગારો જરતો· ઘરમાં આવીને ધાસ્તી ભરેલા દેખાવો કરીને જરતોશ્તને બ વાડવા ગયા–પણ જરતોશ્તને તેની કાંઇબી બીહીક લાગી નહ

૮–જરતોશ્ત એકવાર આજારી પડયો ત્યારે તેઓ ઘણીજ ખરાબ ચીજની મેળવણીની જેહેરી દવા જરતો પીવા સારૂ આપી, તે તેણે પીછાણીને ઢોળી નાખી તેઓ પશેમાન થઇ પાછા પોતાને ઘર ગયા.

૯–રએ શેહેર અને બલખ વચ્ચેની આહી નામની એક મોટી નદીમાંથી જરતોશ્ત પોતાના કબીલા સાથે જેમ પુલ ઉપરથી માણસો ચાલી જાય છે તેમ વગર કિશ્તીએ તે નદીનાં પાણીની સપાટી ઉપરથી ચાલી ગયો હતો.

૧૦–ગુશ્તાસ્પ પાદશાહનાં અસ્પેસિહા ડાના ચારે પગો તેના શરીરમાં ઘુસી ગયા ઉપાયો છતાં નહી નીકલ્યા, પછી એ

, અવસ્તાના કલામો ભણીને
. હતા. *
યજદાંની તરફથી ૪ ફરેશ્તા † પેહેલવાની
ગુશ્તાસ્પની દરબારમાં સાક્ષી આપવા આવ્યા
કહ્યું હતું કે "હોરમજદની તરફથી અમે
. યા છિયે તે સાહેબે તુને કહેવાડયું છે કે; '
.ને મારી તરફથી પેગમ્બર તરીકે મોકલ્યો છે; અને
. ખલકને તેનાં હોકમ મુજબ ચાલવાને મેં ફરમાવ્યું છે,
તેને તું ઘણી સારી રીતે રાખજે, અને તેની ભલી
ને કબુલ કરીને તેનાં કાયદા કાંનુન પ્રમાણે ચાલજે જેથી
દોજખની ઈજા નહી ભોગવવી પડે" ઇત્યાદી.

૧૨—પેગમ્બર જરતોશ્તે જશન કીધું ને બાજ ઇજી;
ઈજેલો શરાબ પાદશાહ ગુશ્તાસ્પને પાયો, તેથી તેને
નાબ થયો, અને તેનો આત્મા મીનોઇ જેહાંનમાં ગયો,
યાં તે બેહેસ્તમાં પોતાની જગા, વગેરે જોઇ આવ્યો; ઈજેલું

---

* આએ ચાર પગો બાહેર કાડતાં ચાર બાબદો બની હતી; તે
માંની (૧) પાદશાહ ગુસ્તાસ્પે, તથા (૨) તેનાં છોકરા અસફંદયારે,
અને (૩) પાદશાહની ઓરત કેતાયુને, પોતાનાં ખરાં એકીનથી જર-
તોશ્તી મજહબ કબુલ કીધો હતો; અને (૪) ગુસ્તાસ્પની દરબારના
ખાઇથી જરતોશ્તનાં ઉપર તરકત કીધું હતું, તેનો
ને, તેઓને સજા કીધી હતી.

† નાં નામ (૧) બેહમન અમેશાસ્પંદ, (૨) અર-
આદર ખોરદાદ, અને (૪) આદર ગોશસ્પ.

દુધ પાદશાહ ગુશ્તાસ્પના છોકરા
અમરપણું પામ્યો; ઇજેલું ફુલ પાદશા.
જામાસ્પને સુંધાડયું, તેથી તે તમામ એલમ-
અને રસ્તાખેજનાં વખત સુધી બનવાના સઘ
ાણીતો થયો; અને ઇજેલું દાડમ પાદશાહ
..ના છોકરા અસફંદયારને ખવાડયું તેથી તેનુ
જેવું સખ્ત થયું.*

એ વગેરે બીજા ઘણા મોજેજા સપિતમાન જર
પાદશાહ ગુશ્તાસ્પના દરબારીઓને અને પારકે દેશથી ૦
તોશ્તની તપાસ કરવા આવેલા વિદ્વાન લોકોને† બતાવી, ર
તેઓ સાથે દાનાઈ તથા એલમને લગતી તકરારો ક
તેઓની પકકી ખાતરી કરી હતી, જેથી તેઓએ મે
ખુશી સાથે જરતોશ્તી મજહબ કબુલ કીધો હતો.

અવસ્તામાંથી માજદયસની દીનનાં થોડાંક ફરમાનો.

સ.—માજદયસની દીનમાં શું શું ફરમાનો છે ?

---

* એ ઉપરથી એને સર્વે લોકો "રોઇન-તન ...દયા..." કરીને કેહેતા હતા.

† યુનાન દેશથી તુતીઆનુશ નામનો વિદ.. ચંઘરઘાસ અને બએઆસ નામના પંડીતો,

જ.—માજદયસની દીનમાં કાંઇ શે
હજારો ફરમાનોછે—પણ તેમાંનાં થોડાંક થ્યાં જણ
તમામ ચીજોનો પેદા કરનાર, તેઓનું ર
નાર, પાસબાની કરનાર, સર્વે ચીજોનો જાણનાર,
બીઓમાં ગેબી ખોદા છે. મા બાપ તથા મુરબ્બી
ઉસ્તાદને દુઃખ દેવું નહી. પૈસા ટકાનો અને માલ
ગેરમાર્ગે ઉપયોગ કરવો નહી. બીજા ધર્મ ઉપર
લઇ જવું નહી. ઘણો વખત સુઇને આલસાઇ કરવી
મોહોડેથી બોલીને ફરી જવું નહીં. વીદ્યા તથા હુન્નરો
ખવા. ખોદાની બંદગી કરવી. ગોસ્પંદોની જાળવણી ક
છોકરીઓને કેળવણી આપવી. જુઠું* બોલવું નહી. ક
રાખવો નહી. ગુસ્સો કરવો નહી. મગરૂરી કરવી ન
સાચું બોલવું. સખાવત કરવી.*

તમામ નેક વીચારવું, નેક બોલવું અને નેક કા
કરવાં એ અખ્ત્યાર કરવું; તથા તમામ બદ વીચારવું, બદ
બોલવું, અને બદ કામો કરવાં એ દૂર કરવું. જે શખ્સ માજ-
દયસની દીનનાં હુકમ સાચા એતેકાદથી માને અને પાળે
તેનું રવાંન દાદાર અહુરમજદનાં ગરોથમાન બેહેસ્તમાં અમ-
શાસપંદો અને બીજાં રવાંનો સાથે મળી બેસે છે. ખોદાનો

* જ. બ. ઋ. ની. ૧–૫૫

ચાલનારાઓની પરવરશી કરવી. સવાબના કામો
ને બેહેશ્ત મળે છે. જુદદીનની રાહરસમને માનવી
સ્તા શીખવા તથા શીખવવા. બદફેલી કરવી નહીં.

, માહ, ગહમ્બાર, અને ગાથાનાં નામ.

તીસે રોજનાં નામ.

.દાર હોરમજદ.	૧૩ તીર યજદ.
બેહમન અમેશાસ્પંદ.	૧૪ ગોશ યજદ.
અરદીબેહેશ્ત અમેશાસ્પંદ	૧૫ દએ પ મેહેર દાદાર હોરમજદ.
શેહેરેવર અમેશાસ્પંદ.	૧૬ મેહેર યજદ.
અસફંનદારમદ અમેશાસ્પંદ.	૧૭ સરોશ યજદ.
ખોરદાદ અમેશાસ્પંદ.	૧૮ રશ્ને રાસ્ત યજદ.
૭ અમરદાદ અમેશાસ્પંદ.	૧૯ ફરરોખ ફરવરદીન.
૮ દએ પ આદર દાદાર હોરમજદ.	૨૦ બેહેરામ યજદ.
૯ આદર યજદ.	૨૧ મીનો રાંમ.
૧૦ આવાં અરદ્વી સુર યજદ.	૨૨ ગોવાદ યજદ.
૧૧ ખોરશેદ યજદ.	૨૩ દએ પ દીન દાદાર હોરમજદ.
૧૨ મોહોર યજદ.	૨૪ દીન યજદ.

૨૫ મીનો અશીશવંઘ.
૨૬ આશતાદ યજદ.
૨૭ મીનો આસમાન.
૨૮ જમીઆદ યજદ
૨૯ મીનો મારેસ્પંદ
૩૦ મીનો અનેરાંન.

બારે મહીનાનાં નામ.

૧ ફ્રરવરદીન.
૨ અરદીબેહેશત.
૩ ખોરદાદ.
૪ તીર.
૫ અમરદાદ.
૬ શેહેરેવર.
૭ મેહેર.
૮ આવાં.
૯ આદર.
૧૦ દએ.
૧૧ બેહુમન.
૧૨ અસફંદારમદ.

---

૭ ગહમ્બારનાં નામ.

૧ મએદીઓજરેમ.
૨ મએદીઓશાહેમ.
૩ પએતેશાહેમ.
૪ અયાથ્રેમ.
૫ મએદીઆરેમ.
૬ હમસ્પથ્મએદેમ.

પાંચે ગાથાનાં નામ.

૧ અહુનવદ.
૨ ઓશતવદ.
૩ સ્પેન્તોમદ.
૪ વોહુક્ષથ્ર.
૫ વહેશ્તોઇશ્ત.

પારસીઓનું અસલ વતન-ઇરાન*

સ.-તમે પારસી શા ઉપરથી કેહેવાઓ છો?

જ.-હમારૂં અસલ વતન ઇરાન દેશ છે, અને ઇરાનનો એક ભાગ જેને પારસ કહે છે, ત્યાં હમારા ઘણાજ કદીમ નયાગાનો રેહેતા હતા, તે ઉપરથી હમે પારસી કેહેવાઇએ છિએ.

સ.-ઇરાનનું રાજ પારસીઓનાં હાથમાંથી કેમ અને કયારે ગયું?

જ.-ખોદાની કુદરતનાં બનાવથી ઇરાનનું રાજ આસ્તે આસ્તે ખરાબ હાલતમાં આવતું ગયું, તેમ તેમ બીજા પાદશાહોનું જોર વધવા લાગ્યું, ત્યારે એવી નબલી હાલત જોઇને યુનાન દેશનાં સીકંદર નામના લોભી પાદશાહે ઇસવી સનની ૩૩૦ વરસ અગાઉ ઇરાન દેશનાં નામીઆં રાજને, દારા પાદશાહ સાથે ત્રણ મોટી લડાઇઓ કરીને જીતી લીધું હતું. એના વખતમાં જરતોશ્તી મજહબની કેટલીએક કેતાબો તારાજ થઇ હતી.

---

* આએ બાબદ ઈરાનની તવારીખોમાંથી લખી છે.

સ.—ઇરાનનું રાજ પારસીઓનાં હાથમાં પાછું ક્યારે આવ્યું ?

જ.—ઇસવી સને ૨૨૬ માં ઇરાનનું રાજ પાછું પારસીઓનાં હાથમાં આવ્યું, તે વખતે સાસાંનીયાંન ટોળાંનો અરદેશર બાબકાન નામે પાદશાહ હતો, તેની કેટલીએક પેહડીએ રાજ કીધું એનાં વખતમાં માજ્દયસની દીન પાછી આબાદ થઇ હતી.

સ.—ઇરાનમાંથી પારસીઓની પાદશાહી છેલ્લી કેમ અને ક્યારે ગઇ ?

જ.—કમનસીબને લીધે એ રાજને આરબોએ સુખે નહી રેહવા દીધું; ઇસવી સને ૬૪૧ માં અરબસ્તાનનાં ખલીફ઼ ઓમરનાં રાજમાં અરબ લશકરે ઇરાનનાં પાદશાહ યઝદજર્દ સાથે નેહાવંદનાં મેદાનમાં લડાઇ કરીને જીતી લીધું. એ દિનેથી પારસીઓની પાદશાહી ગઇ તે પાછી મળી નથી. *

સ.—તમે પારસી લોકો તમારો અસલ દેશ ઇરાન છોડીને હિંદુસ્તાનમાં શા વાસ્તે આવ્યા ?

---

* હાલ પારસી લોકો ;યઝદજરદી સને વાપરે, છે, તે. પાદશાહ યઝદજરદ બીન શેહેરીઆર જે પારસીઓનો છેલ્લો પાદશાહ થઈ ગયો, તેને ઇરાનમાં તખતનશીન થવાનો સને છે.

જ.—પારસીઓની જાહોજલાલી ભરેલી પાદશાહી ઇરાનમાંથી ગયા પછી, ત્યાંના મહુમદીઆન લોકો જરતોશ્તીઓને જુલમથી વટલાવવા લાગ્યા તેથી કેટલાએક જરતોશ્તીઓ પોતાનો પ્યારો ધર્મ જાલવવા સારૂ પોતાનાં સુંદર મકાનો અને ખુશનુમાં બાગબગીચા સાથે વાહાલું વતન છોડી હિંદુસ્તાનમાં આવ્યા.

સ.—હાલ ઇરાનમાં જરતોશ્તીઓની વશ્તી કેટલી છે?

જ.—મરદ, ઓરત, અને બચ્ચાં મલી શુમારે પાંચ હજાર.

સ—ઇરાનનાં પુરાતન પાદશાહોનાં વખતમાં હુન્નરો અથવા બાંધકામોની કાંઇ નીશાણીઓ ઇરાનમાં હાલ મોજુદ છે?

જ.—હાજી; જેવી કે, પરસીપોલીસ અથવા તખ્તે જમશેદ, બેહેસ્તુનનો ખડક, નકશે રૂશતમ નામનો પાહાડ, પસારગદા ઇત્યાદિ; એમાંના ઉમદા બાંધકામો, ખીલારોકા હરફવાળા કદીમ જુબાનનાં લેખો, બેહદ કારીગરી ભરેલાં કોતરકામો, સુંદર નકશીદાર ચિતારો, ઇત્યાદી તારાજ થતાં થતાં હજુર બચેલું છે.

ઇરાનનાં યજદાંપરસ્ત પાદશાહો અને પેહેલવાનોનાં નાંમો.*

સ.—ઇરાનનાં યજદાંપરસ્ત પાદશાહોનાં નામ શું ?

જ.—કઈઓમરસ, હોસંગ, તેમુરસ, જમશેદ, ફરેદુન, એરચ, મીનોચેહેર, નોઝર, કેરશાસ્પ, કેકોબાદ, કેકાઉસ, કેખુશરૂ, લોહોરાસ્પ, ગુશ્તાસ્પ, બહમન, દારાબ, દારાં, અરદેશર, શાપુર, હોરમજદ, બેહરામ, નરસી, ફીરૂજ, પલાસ, કોબાદ, નોશેરવાન, ખોશરો અને યઝદજરદ.

સ.—ઇરાનનાં યજદાંપરસ્ત પેહેલવાનોનાં નામ શું ?

જ.—કેરશાસ્પ, નરીમાન, સામ, ઝાલ, રૂસ્તમ, ફરામરજ, આદરબુરજીન, જેહાંબખશ, તુખારે, જહવારે, શીઆમક, ફરીબરૂજ, જેહાંગીર, શોહોરાબ, બરજોર, કરીમાન, જેહાંશુજ, તૈમુર, ગોદરેજ, ગેવ, બેજન, સીઆવખશ, તુસ, ઘસ્તેમ, જરીર, અને અસફંદીયાર.

પારસીઓનું ઇરાનથી હિંદુસ્તાનમાં આવવું.

સ.—પારસીઓ ઈરાનથી હિંદુસ્તાનમાં ક્યારે આવી વસીયા ?

જ.—યઝદજરદી સને પંચ્યાસીમાં. †

---

* આએ બાબદ ઈરાની તવારીખોમાંથી લખી છે.

† ઇસવી સનેમાંથી ૬૩૧ બાદ કીધાથી યઝદજરદી સને થશે.

સ.—પારસીઓ ઇરાનથી હિંદુસ્તાનમાં આવ્યા ત્યારે પેહેલવેહેલાં ક્યા શેહેરમાં ઉતરયા હતા ?

જ.—પેહેલવેહેલાં દીવ* નામનાં શેહેર મધે ઉતરયા; ત્યાંથી પછી સંજાણ નામનાં શેહેરમાં ઉતારો કીધો; અને ત્યાં ઠરીઠાંમ રહ્યા.†

સ.—તે વખતે સંજાણનો રાજા કોણ હતો ?

જ.—જાદી રાણા નામે હિંદુ રાજા.

સ.—એ રાજાએ પારસીઓને એકદમ પોતાનાં શેહેરમાં ઉતારો આપ્યો હતો ?

જ.—નહીંજી; જ્યારે તે હિંદુ રાજાએ પારસીઓને બાહાદુર, કદાવર અને હથીયારબંધ જોયા તથા તેઓનો પોશાક અને બોલી હિંદુઓથી જુદી જાણી ત્યારે પોતાનાં રાજવીશે ધાસ્તી રાખીને તેઓ સાથે કેટલીએક કબુલાત કીધી; ત્યારપછી તેઓને પોતાનાં શેહેરમાં રેહેવા દીધા.

સ—તે શું શું કબુલાત હતી ?

જ.—(૧) ઇરાનીઓએ હિંદુ બોલી બોલવી, (૨) હિંદુઓનો પેહેરવેશ પેહેરવો, (૩) હથિયાર બાંધવા નહી (૪) લગણની ક્રિયા હિંદુ રીત પ્રમાણે રાતના કરવી.

સ.—હાલ હિંદુસ્તાનમાં પારસીઓની કેટલી વસ્તી છે?

જ.—મરદ, ઓરત અને બચ્ચાં મલીને આસરે એક લાખ.

---

* તે વખતના પારસીઓની ઓલાદ હાલ સુધી દીવમાં રહેલી છે.

† જુઓ કીસ્સે સંજાણ.

ભાગ ૨ જો.

અષેમ વોહૂ.

અષેમ્ વોહૂ વહિશ્તેમ્ અસ્તી ઉસ્તા અસ્તી; ઉશ્તા અહ્માઈ હ્યત્ અષાઈ વહિશ્તાઇ અષેમ્.

અર્થ:—સચ્ચાઇ સર્વથી ઉત્તમ વસ્તુ છે અને તેજ સદાનું સુખ છે; (આ જગતમાં) સુખ તેનેજ છે કે જે ઉત્તમ સચ્ચાઇમાં સચ્ચાઇના રૂપ જેવો છે.

અહુનવર.

યથા અહૂ વઈર્યો અથા રતુશ અષાત્ ચીત્ હચા, વંઘ્હેઉશ દઝ્દા મનંઘ્હો શ્યોથનનામ્ અંઘ્હેઉશ્ મઝ્દાઈ ક્ષથ્રેમ્ચા અહુરાઈ આ યિમ્ દ્રેગુબ્યો દદત્ વાસ્તારેમ.

અર્થ:—જેમ દુન્યા ઉપર સરદારી ભોગવનાર બાદશાહ સ્વતંત્ર છે તેમજ ધર્મનો વડો તેની પોતાની અશોઇને લીધે સ્વતંત્રપણે ધર્મનો ખરો કારોબાર ચલાવનાર છે; બહમન એટલે ભલામણની બક્ષેશ આ દુન્યામાં દાદાર અહુરમજદની તરફનાંજ નેક કામો કરનારાઓને માટેજ છે; તે શખ્સ દાદાર અહુરમજદને કુલ જગતના પાદશાહ તરીકે માને છે કે જે શખ્સ ગરીબોનું પોષણ કરે છે અથવા તેમ કરવાની બીજાઓને ભલામણ કરે છે.

નીરંગ કુશ્તી બાંધવાની.

અહુરમજદ ખુદાએ, અહેરેમન અવાદશાંન, દુર અવાજ-દાશતાર. જદ્દ શેકસ્તહ બાદ્દ અહેરેમન! દેવાન દરૂજાંન જાદુ-આંન દરૂવંદાન કીકાન, કરફાંન સાસ્તારાન, ગુનેહગારાંન, આશ્મોગાંન દરૂવંદાંન દુશ્મનાંન ફ્રીઆંન જદે શેકસ્તે બાદ્દ! દુશપાદશાહાંન અવાદશાંન બાદ્દ! દુશ્મનાંન સતોહ બાદ્દ! દુશ્મનાંન અવાદશાંન બાદ્દ! અહુરમજદ ખુદાએ! અજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ. અજ હરૂવસ્તીન દુશ્મત, દુઝુખ્ત, દુજવરૂશ્ત, મેમ પ-ગેતી મનીદ્દ, ઉઉમ ગુફ્ત, ઉઉમ કરૂદ્દ ઉઉમ જસ્ત ઉઉમ બુન બુદ્દ એસ્તેદ, અજ આંન ગુનાહ, મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેતી મીનોઆંની, ઉખે અવાખ્શ પશેમાન પ સે ગવશ્ની પ પતેત હોમ.

ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ, તરોઈદીતે અંઘરૂહે મઈન્યે ઉશ, હઇથ્યા વરેશતાંમ હ્યત વસ્ના ફ્શોતેમેમ, સ્તઓમી અષેમ વોહૂ (૧) યથા અહૂ વેઈરિયો (૨) અષેમ વોહૂ (૧)

અર્થ:—અહુરમજદ તમાંમ પેદાયશ ઉપર હકુમત કરનાર છે અને તે એહરેમનને અશકત કરનાર (તથા પોતાની પેદાયશથી) દુર રાખનાર છે. તે એહરેમન (તમામ પેદાયશમાંથી) હણાએલો અને હારેલો થાઓ! દેવો, દરૂજો, જાદુગરો, દરવંદો, કીકલોકો, કરપલોકો, જુલમગાર પાદશાહો, પાપીઓ, આશમોઘલોકો, દરવંદો દુશમનો અને પરીઓ (આ દુન્યામાંથી) હણાએલાં અને હારપાંમેલાં થાઓ! બુરા પાદશાહો અશકત થાઓ! દુશમનો આજેજ થાઓ! દુશમનો અશકત થાઓ! ઓ અહુરમજદ ખુદા! હું તમામ ગુનાહોથી

પતેત કરીને પસ્તાવો કરૂ છું. તમામ બુરા વિચારો, બુરા સખુનો અને બુરાં કામો જે મેં આ દુન્યામાં વિચાર્યાં હોએ, હું બોલ્યો હોઉં, મેં કીધાં હોએ, મારાથી નિપજયાં હોએ અને જેની શરૂઆત મારાથી થઇ હોએ—તે તમામ ગુનાહોથી, પછી તે વિચાર વાણી કે કરણીને લગતા હોએ, અથવા તન અને રવાનને લગતા હોએ કે ગેતી અને મીનોને લગતા હોએ—તેઓથી અંતઃકરણથી પાછો ફરૂં છું, પસ્તાવો કરૂં છું અને તે માટે મનસ્ની, ગવસ્ની અને કુનસ્નીથી પશ્ચાતાપ કરૂં છું.

અહુરમજદને ખુશી કરવાના કામમાં અને ગનામીનોને ધિક્કારથી જોવાના કામમાં,—જાહેર સચ્ચાઈના કામ કરનારાઓની જે ઇચ્છા છે તે સર્વથી ઉત્તમ છે, તેટલામાંટે હું સચ્ચાઇનેજ વખાણું છું.

જસ મે અવંગ્હે મજદ.

જસ મે અવંઘ્હે મજદ! જસ મે અવંઘ્હે મજદ! જસ મે અવંઘ્હે મજદ! મજદયસ્નો અહ્મી, મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ. ફ્રવરાને આસ્તુયેતસ્ચા, ફ્રવરેતસ્ચા; આસ્તુયે હુમતેમ્ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તેમ્ વચો, આસ્તુયે હ્વરશ્તેમ્ શ્યોથનેમ, આસ્તુયે દએનામ્ વંઘુહીમ્ માજદયસ્નીમ્, ફ્રસ્પાયોખેધ્રાંમ્, નિધા સ્નઇથીશેમ્, ખ્એત્વદથાંમ્ અષઓનીમ્, યા હાઇતિનાંમ્ચા બુશ્યેઇન્તિનાંમ્ચા મજિશ્તાચા વહિશ્તાચા સ્રએશ્તાચા, યા આહૂઇરિશ જરથુશ્ત્રિશ. અહુરાઇ મજ્દાઈ વીસ્પા વોહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજ્દયસ્નોઇશ આસ્તુઇતિશ. અષેમ્ વોહૂ (૧)

અર્થ:—ઓ મહાજ્ઞાની સાહેબ, તું મારી મદદે પોહોંચ! હું, મજદયસ્ની છું; હું મજદયસ્ની સાથે વલી જરથોસ્તી છું. હું ઇકરાર કરૂં છું મજદયસ્ની દીન ઉપર એતેકાદથી રેહવાને અને તેનીજ ઉપર

ઇમાનદાર રેહવાને; હું ઇમાન લાવું છું નેક વિચારેલા વિચાર ઉપર, હું ઈમાન રાખું છું નેક બોલાએલા વચન ઉપર, હું ઈમાન રાખું છું નેક કરાએલાં કામ ઉપર; ઈમાન રાખું છું માજદયસ્નની ભલી દીન ઉપર કે જે કજીઓ કંકાસ દુર કરનારી (એટલે સુલેહ સંપ જ ભરેલી), હથયાર છોડવનારી, ગ્રહસ્થપણે રેહવાનું શિખવનારી, અશોઈથી ભરપુર અને જે દીનો હાલમાં છે અને હવે પછી થશે તે સઘલીઓમાં એ દીન ઘણીજ મોટી, ઘણીજ ખુબી ભરેલી અને શ્રેષ્ઠ છે અને જે દીન અહુરમજદી અને જરથોસ્તી છે. તમામ નેક વસ્તુઓનો પેદા કરનાર અહુરમજદ છે એમ હું કબુલ કરૂં છું.—આ માજદયસ્નની દીનનું ઈકરારનામું (એટલે દીનનો કલમો) છે.

કદમી કુશ્તી બાંધવાની નીરંગ.

હુમત વ હુખ્ત વ હુવરેશત. મનશની વ ગવશની વ કુનશની વ તની વ રવાની વ ગેતી વ મીનો, અજશ હમે ગુને વનાહી અવાખશ પશેમાન વ પતેતમ. અજ જસતે વ ગુફતે વ કરદે વ મનીદે વ શનુદે વ ફરમુદે, અજશ હમે વનાહી અવાખશ પશેમાંન, વ પતેતમ. શીકસ્તે આહરીમન! શીકસ્તે આહરીમન! શીકસ્તે આહરીમન! શાકસ્તે વ જદ વ જદે બાદ ગનામીનો તગે દોજખ નીગુનસાર બાદ! વ હર કારો કેરફે કે ખુદ બકામે હોરમજદ વ સી ઉ સે અમશાસફંદાંને ફીરોજગર.

મસ વ વેહ ફીરોજગર બાદ મીનોએ દાદાર હોરમજદ રાઇઓમંદ ખોરેહમંદ!

ખશનોથ્ર અહુરહે મજદાઈ, તરૂઇદીતે અંઘરહે મઇનીઉશ, હઇથ્યા વર્શતામ્ હાતવસ્ના ફ્રષોતેમેમ્. સ્તઓમી અષેમ્. અષેમ્ વોહૂ (૧).

અર્થઃ—હું નેક વિચારવાલો, નેક સખુનવાલો અને નેક કરણી-વાલો થવાને પસંદ કરૂં છું. મનને લગતા, વચનને લગતા, કરણીને લગતા, તનને લગતા, રવાનને લગતા, ગેતી અને મીનોને લગતા—સઘલી જાતના જે ગુનાહો (મારાથી થયા હોએ તે) માંટે તેનાથી દુર રહી પશેમાન થઇને હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું. જે ગુનાહો મારાથી થયા હોએ, બોલવામાં આવ્યા હોએ, કરાયા હોએ, વિચરાયા હોએ, સંભ-લાયા હોએ, અને તે બીજા પાસે કરાવવાને ફરમાવ્યામાં આવ્યા હોએ—તે સઘલાઓમાટે દુર રહી પશેમાન થઇને હું પશ્ચતાપ કરૂં છું. એહરેમન તુટેલો થાઓ! ગનામીનો હાર ખાધેલો, મરાએલો અને હણાએલો થઇને, દોજખને તલીએ ઉંધે મસ્તકે પડો ! અને જેબી સઘલાં નેક કામો અને સવાબના કામો મારાથી થાએ તે ફતેહમંદ અહુરમજદ અને તેત્રીશે ફરેસ્તાઓની મુરાદ મુજબના થાએ (એમ હું ઇચ્છું છું)!

ખુજોગે અને ખુબીવાલો, તેજવાલો અને ખુરેહવાલો, ગેબી દાદાર અહુરમજદ ફતેહમંદ થાઓ!

અહુરમજદને ખુસ્નુદ કરવા માટે અને ગનામીનોને ધિક્કારવા માટે,—જાહેર રાસ્તીના કામ કરનારાઓની જે ઇચ્છા તે સર્વેથી ઉત્તમ છે, માટે હું પણ સચ્ચાઇનેજ વખાણું છું.

કુશ્તી કરી રહીને પઢવાની દોઆ.

હમાજુર બીમ, હમાજુર અશો બીમ, હમાજુર વેશ કેરકે બીમ, હમકેરકે કેરકેકારાંન બીમ, દુર અજ વનાહકારાંન બીમ ! સરે સીરાત ચીનવદ પોલ બુજરગ શાદ વ આસાન માન બે વદીરાદ ! બેહેશત ગરોસ્માન વ ફરોમ અખુન રોશન ગરોસ્માન હમા ખુરમી અવર રસાદ ! અષેમ વોહી (૧)

અર્થ:—આપણ સઘલા હમજોર (એટલે એકસરખા કુવતના) થઇએ ! આપણ હમજોર થવા સાથે અશો થઈએ ! સવાબકારોના કામમાં એકસરખા સવાબના થઇએ ! અને ગુનેહગારોથી આપણ દુર રહીએ ! કે જેથી ચીનવદપુલને મથાલેથી, આપણું રવાન ખુજોરગી, ખુશી અને આસાનીથી ગરોથમાન બેહેસ્તમાં પસાર થવા પાંમે ! અને ઉત્તમ રોશન મકાન જે હંમેશની ખુશી ખુરમીવાલું ગરોથમાન બેહસ્ત છે તેમાં પોહચે !

નીરંગ આબેજર લેવાની.

શેકસ્તે શેકસ્તે શેતાંન! અહેરેમન ગજસ્તે કારો કેરદાર, નરસદ ગજસ્તે કારો કેરૂદાર. સી ઉ સે અમેશાસ્પંદ દાદાર અહુરમજદ પીરોજગરૂ પાકૂ. અષઓને અષેમ વોહૂ (૧) [વાર ૩ પઢે.]

અર્થ:—શેતાન હમેશાં તુટેલો અને આજેજ થએલો થાઓ ! એહરેમનનાં કામ અને કરણી ધિક્કાર પાંમેલાં થાઓ ! તેનાં ધિક્કાર પાંમેલાં કામ અને કરણીની અસર મને નહીં પોહચે ! તેત્રિશ ફરેસ્તાઓ અને દાદાર અહુરમજદ ફતેહમંદ અને પાક છે.

સરોશ બાજ.

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ અષેમ્ વોહૂ (૧)

૫ નામે યજદાંન. અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગુરજે ખુરેહ અવજાયાદ ! સરોશ અશો, તગી તન ફેર્માન, શેકફત જીન, જીન અવજાર, સાલારે દામાંને અહુરમજદ બેરસાદ !

અજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાનુમ્. અજ હર્વસ્તીન દુશ્મત, દુશ્હૂખ્ત દુજ્‌વરૂશ્ત, મેમ્ પ ગેતી મનીદ્, ઉગ્મ ગુપ્ત, ઉગ્મ કરૂદ્, ઉગ્મ જસ્ત, ઉગ્મ બુન બુદ્ એસ્તેદ્, અજ આંન્ ગુનાહ્ મનશ્‌ની ગવશ્‌ની કુનશ્‌ની, તની રવાંની, ગેતી મીનોઆંની, ઉખે અવાખ્શ્ પશેમાન્, પસે ગવશ્‌ની પ પતેત્ હોમ. યથા અહૂ વઈરયો (૫) અષેમ્ વોહૂ (૩).

અર્થઃ—અહુરમજદની ખુશનુદીના કામ કરવાને હું પસંદ કરૂં છું.

યજદાનાં નામથી (હું આ બંદગી શરૂ કરૂં છું). અહુરમજદ તમામોનો પેદા કરનાર તથા વૃદ્ધિ કરનાર છે, તેનું તેજ અને ખુરેહ વધો! સરોશ યજદ જે અશો, જોરાવર, ફરમાનરૂપી તનવાલો, અજાયબ હઠયારવાલો, હેકમતી હઠયારવાલો અને અહુરમજદની પેદાયશનો સરદાર છે તે ત્યાં મારી મદદને માંટે પોહચો! સઘલા ગુનાહોથી પતેતની મારફતે હું પસ્તાવો કરૂછું. તમામ દુશમત, દુજ્જૂખ્ત, દુજવરેસ્ત જે મેં આ દુન્યામાં વિચાર્યા હોએ, જે હું બોલ્યો હોઉં, જે મેં કીધાં હોએ, જે મારેથી નિપજ્યાં હોએ અને જેની શરૂઆત મારેથી થઈ હોએ,—તે સઘલા ગુનાહો જે મનને લગતા, વચણને લગતા, કરણીને લગતા, તનને લગતા, રવાનને લગતા, ગેતીને લગતા કે મીનોને લગતા મારેથી થયા હોએ તેને માટે અંતઃકરણથી પાછો ફરી પસ્તાવો કરૂં છું; ત્રણ શબ્દો જે મનશ્‌ની ગવશ્‌ની અને કુનશ્‌ની છે તેની મારફતે હું પશ્ચાતાપ કરૂં છું.

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-તકએષો.

અર્થઃ—મજદયસ્ની, જરથોસ્તી, દેવના તરીકાથી જુદો અને અહુરમજદી મજહબવાલો થવાનો હું ઇકરાર કરૂછું.

(બામદાદથી બપોરના બાર વાગા સુધી.)

હાવન ગેહ.

હાવનેએ અષઓને અષહે રથ્વે યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ, ફ્રસસ્તયએચ; સાવધ્હેએ વીસ્યાઇચ, અષઓને અષહે રથ્વે યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ, ફ્રસસ્તયએચ.

અર્થ:—અશોઇનો વખત અશો હાવન (કે જે વખતે) અશો સાવંઘ (એટલે વેપાર વણજનું) અને વીસ્ય (એટલે મોહલ્લાના વડાનું કામ જારી થાએછે તે વખતમાં, ફ્લાનાને) ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ, ખશ્નુદી અને વખાણ કરવાને

(બપોરના બાર વાગાથી તે પાછલા પોહોરના ૩ વાગા સુધી.)

રપિથ્વન ગેહ.

રપિથ્વિનાઇ, અષઓને અષહે રથ્વે યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ; ફ્રાદતફ્ષવે જંતુમાઇચ, અષ-ઓને અષહે રથ્વે યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્ત-યએચ.

અર્થ:—અશોઇનો વખત અશો રપિથ્વન (કે જે વખતે) ફ્રાદત ફ્શુ (એટલે ચોપગાં ગાવ ગોસ્પંદોને રાહાત આપવાનું) અને જંતુમ (એટલે ગામને લગતા વડાની હકુમતનું કામ શરૂ થાએછે તે વખતમાં, ફ્લાનાને) ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ, ખશનુદી અને વખાણ કરવાને

પાછલા પોહોરનાં ૩ વાગેથી તે સુરજ આથમે ત્યાં સુધી

ઉજીરન ગેહ.

ઉઝયેઇરિનાઇ અષઓને, અષહે રથ્વે યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ, ફ્રસસ્તયએચ; ફ્રાદત્વીરાઇ દખ્યુમાઇચ, અષઓને અષહે રથ્વે યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ, ફ્રસસ્તયએચ.

અર્થ:—અશોઇનો વખત અશો ઉજીરન (કે જે વખતે) ફ્રાદદર વીર (એટલે માણસોને આરામ લેવાને માટેનું) તથા દખ્યુમ (એટલે શેહેરના વડાની હકુમતનું કામ ચાલે છે તે વખતમાં ફ્લાનાને) ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ, ખશનુદી અને વખાણ કરવાને

સુરજ આથમે ત્યારથી તે રાતનાં ૧૨ વાગા સુધી

અઇવિસ્રૂથ્રેમ ગેહ.

અઇવિસ્રૂથ્રેમાઇ અઇબિગયાઇ, અષઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ, ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રાદત્ વીસ્પામ હુજ્યાઇતિએ જરથુશત્રોતેમાઇચ, અષઓને અષહે રથ્વે યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ, ફ્રસસ્તયએચ.

અર્થ:—અશોઇનો વખત અશો એવેસ્રૂથ્રેમ (કે જે વખતે) ફ્રાદદ વીસ્પામ હુજીઆઇતી (એટલે તમામ પ્રાણી માત્રને આરામ લેવાનું) તથા જરથુસ્ત્રોતુમ (ઈઆને વડા ધર્મગુરૂના અધિકારને લગતું કામ ચાલે છે) (તે વખતમાં ફ્લાનાને) ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ ખશનુંદી અને વખાણ કરવાને.

રાતના બાર વાગાથી તે બામદાદ સુધી

ઉશહિન ગેહ.

ઉષહિનાઈ અષઓને અષહે રથ્વે યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ, ફ્રસસ્તયએચ; બેરેજયાઇ નમાન્યાઇચ, અષઓને અષહે રથ્વે યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ, ફ્રસસ્તયએચ.

અર્થ:—અશોઈનો વખત અશો ઉશહીન (કે જે વખતે) બેરજ્યા (એટલે ઘરને સાફસુફ કરવાનું) તથા નમાન્ય (એટલે ઘર ધણીના અધિકારને લગતું કામ ચાલે છે તે વખતમાં ફલાનાને) ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ, અને વખાણ કરવાને.

સ્રઓષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુમાંથ્રહે, દરૂપિ દ્રઓશ આહૂઇરયેહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ, ક્ષ્નઓથ્રાઇચ, ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જ઼ઓતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ.

સ્રઓષેમ અષીમ, હુરઓધેમ્ વેરેથ્રાજનેમ, ફ્રાદત્ગએથેમ્ અષવનેમ, અષહે રતૂમ્ યજ઼મઇદે. અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનુમ પાઇતિ. અહુનેમ વઇરીમ્ તનુમ્ પાઇતિ. અહુનેમ્ વઇરીમ્ તનુમ્ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧)

અશોઈવાલો સરોશ યજદ જે જોરાવર, માંથ્રરૂપી તનવાલો અજાયબી પમાડે એવાં હથ્યારવાલો અને અહુરમજદી તરીકાવાલો છે તેને ખુશાલ કરવાને માટે તેની આરાધના, દુઆ, ખશનુદી તથા વખાણ

કરવાને જોતી 'યથા અહુવર્યોની' ખુબી મને જાહેર રીતે કહે: અશો વિદ્વાન જે રાથ્વી છે તે 'અથા રતુશ અષાત ચીત હચ' (ની મતલબ) મને જાહેર કરે.

સરોશ જે અશોઈવાલો ખુબસુરત, ફતેહમંદ, દુન્યાની વૃદ્ધિ કરનાર, અશો અને અશોઇનો સરદાર છે તેને હમો યાદ કરીએચ. અહુનવર આપણાં તનની પાસબાની કરે છે.

કેમ્ ના મજદા મવઇતે પાયુમ્ દદાત્
હ્યત્ મા દ્રેગવાઓ દીદરેષતા અએનઙહે,
અન્યેમ્ થ્વહ્માત્ આથ્રસ્ચા મનંઙહસ્ચા
યયાઓ શ્યઓથનાઇશ્ અષેમ્ થ્રઓશ્તા અહુરા
તાંમ્ મોઈ દાંસ્તવાંમ્ દએનયાઈ ફ્રાવઓચા
કે વેરેથ્રેમ્ જાથ્વા પોઇસેનગહા યોઈ હેન્તી
ચીથ્રા મોઈ દાંમ્ અહુબિશ્ રતૂમ્ ચીઝ્દી,
અત્ હોઈ વોહૂ સ્રઓષો જંતૂ મનંઙહા,
મજ્દા અહ્માઇ યહ્માઇ વષી કહ્માઇચીત્.

અર્થ:—ઓ મજ્દ! જ્યારે દર્વંદ મને તથા મારે લગતાઓને દુ:ખ દેવાને ધસારો કરે ત્યારે તારા આતશ અને બહમન સિવાય બીજો કોણ હમારી પાસબાની કરશે, જે બન્ને (એટલે બહમન અને આતશ)ના કામોની મારફતેજ, ઓ અહુર! અશોઇ પ્રફુલીત થાએ છે. દીનને વાસ્તે તે દાનાઈ તું મને શિખવ. તારા પાસબાની કરનારા સખુનોની મારફતે દુશમનને કોણ મારનાર છે? બંધે જીંદગીનો ફાયદો મેલવવાને માટે એક દાનાવ ધર્મને વગતો સરદાર જાહેર રીતે તું મને દેખાડ. ઓ મહા જ્ઞાની સાહેબ! જેનેબી તું ચાહેચ તેને માટે બહમનની મારફતે સરોશ પોંહચો!

પાત–નો ત્બિશ્યન્તત્ પઇરિ મજ્દાઓસ્ચ આરમઇતિશ્ચ સ્પેન્ત, નસે દએવો દ્રુક્ષ, નસે દએવો ચિથ્રે, નસે દએવો ફ્રક્રશ્તે, નસે દએવો ફ્રદાઇતે. અપ દ્રુક્ષ નસે, અપ દ્રુક્ષ દ્વાર, અપ દ્રુક્ષ વીનસે, અપાખ્ધ્ર અપ નસ્યેહિ, મા મેરેનચઇનીશ ગએથાઓ અસ્તવઇતીશ અષહે.

નેમસ્ચા યા આરમઇતિશ ઇજ્જાચા. અષેમ વોહૂ (૧). યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

અર્થ:—આજાર દેનારાઓથી હમારી સંભાલ લેનાર અહુરમજ્દ તથા સ્પંદારમદ છે; માટે ઓ દેવદરૂજ તમો ત્યાંથી દફે થાઓ! ઓ દેવની તોખમનાઓ તમો દફે થાઓ! દેવની વાવણીના કામો ત્યાંથી દફે થાઓ! દેવની બનાવત (એટલે ઉત્પત્તિ) ત્યાંથી દફે થાઓ? ઓ દરૂજ (એટલે જુઠાઇ) તું દુર દફે થા! ઓ દરૂજ તું દુર નાહસ! ઓ દરૂજ તું (હમારાથી) દુર નાશ પામેલો થા! ઉત્તર દિશા તરફ તું દફે થા! અશોઇના માર્ગ ઉપર ચાલનારી હાડમંદ પેદાયશોને તું મારી શકવાનો નથી!

નમસ્કાર હોજો! તે બેને જેઓ છે ભલાં મનની તાબેદારી અને આબાદી.

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવરેચ્ચ આફ્રીનામિ સ-ઓષહે અષ્યેહે તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે દરૂષિ દ્રઓશ આહૂઇરયેહે. અષેમ વોહૂ (૧).

અર્થ:—સરોશ જે અશો, જોરાવર, માંથ્રરૂપી તનવાલો, મજબુત હઠયારવાલો અને અહુરમજદી તરીકાવાલો છે તેની આરાધના, દુઆ, હીમત અને જોર હું ચાહું છું.

અહ્માઈ રએશ્ચ ખ્રરેનશ્ચ, અહ્માઇ તન્વો દ્રવતાતેમ, અહ્માઇ તન્વો વજદ્રરે અહ્માઈ તન્વો વેરેથ્રેમ, અહ્માઇ ઈશ્તીમ્ પઓઉર્‌શ્‌-ખ્રાથ્રાંમ, અહ્માઈ આસ્નાંમ્‌ચિત્ ફ્રજઈન્તીમ્, અહ્માઇ દરેઘામ્ દરેઘોજીતીમ્ અહ્માઈ વહિશ્તેમ્ અહુમ્ અષેઓનાંમ્ રઓચંઘ્‌હેમ્, વીસ્પો ખ્રાથ્રેમ્. અથ જમ્યાત યથ આફ્રીનામિ! અષેમ વોહૂ (૧).

અર્થ:—(જેબી કોઈ અશોઈને માર્ગે ચાલનાર હોએ) તેનું તેજ તથા ખુરેહ વધો! તેની તંદુરસ્તી તથા તેના તનનું સુખ વધો! તેનાં તનની ફતેહ તથા તેની પુર સુખવાલી આબાદી વધો! તેને ત્યાં જાતી અકલનાં ફરજંદ થાઓ! તેને લાંબામાં લાંબી જીંદગી મલો! તેને પેલી દુન્યામાં, અશો લોકનું, રોશનીવાલું તથા તમામ સુખવાલું ઉત્તમ મકાન (એટલે બેહસ્ત) મલો! જેમ હું દુઆ ચાહુંચ તેમ થાઓ!

હજંઘ્રરેમ બએષજનાંમ્ બએવરે, બએષજનાંમ્. હજંઘ્રરેમ્ બએષજનાંમ્, બએવરે બએષજનાંમ્. હજંઘ્રરેમ બએષજનામ્, બએવરે બએષજનાંમ્, અષેમ્ વોહૂ (૧).

અર્થ:—તેને તંદુરસ્તીઓમાની હજાર ઘણી તંદુરસ્તી, તંદુરસ્તીઓમાની દશ હજાર ઘણી તંદુરસ્તી હોજો!

જસ મે અવંઘ્‌હે મજદ! જસ મે અવંઘ્‌હે મજદ! જસ મે અવંઘ્‌હે મજદ! અમહે હુતાશતહે હુરઓધહે, વેરેથ્રઘ્નહે અહુર ધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો, રામનોખ્રાસ્ત્રહે વયઓશ્ ઉપરો કઇરયેહે તરધાતો અન્યાઇશ્ દામાંન; અએ-

તત્ તે વચો, યત્ તે અસ્તિ સ્પેન્તોમઇન્યઓમ, થ્વાષહે અધાતહે જરવાનહે અકરેનહે, જરવાનહે દરેઘો ખધાતહે. અષેમ વોહૂ (૧)

અર્થ:—ઓ મહાત્માની સાહેબ તું મારી મદદે પોહોંચ ! સુંદર રૂપના, ખુબસુરત અમ (એટલે હીમતના ફરેસ્તા)ની, અહુરમજ્દના પેદા કીધેલા બેહરામ (એટલે ફતેહમંદીના ફરેસ્તા)ની, વનન્ત ઉપરતાત (એટલે સર્વોત્તમ ફતેહ આપનાર ફરેસ્તા)ની, રામખાસ્તાર (એટલે સઘલી ખોરાકની વસ્તુમાં લેહજ્જત આપનાર ફરેસ્તા)ની, ઉપર કામ કરનાર વાએ વેહ જે બીજી સઘલી પેદાયશોમાં સર્વેથી સરસ પેદા કીધેલા (ગુવાદ યજ્દ છે તે)ની, આએ તારો (એટલે અહુરમજ્દનો) વાએ જે સ્પેનામીનોને લગતો (એટલે તમામ ખલકતની વૃદ્ધિ કરનાર) છે તેની, કુદરતે નેમી આપેલા કાયદા પ્રમાણે ચાલનાર આકાશની, બેહદ્દ બેકીનારે જમાનાની અને દેર ખુદા જમાનાની (મદદ મને મલો !)

કેરફેહ મુજદ ગુનાહ ગુજારેશને રા કુનમ અશાહી રવાન દુશારમ રા ; હમ કેરફેહ હમા વેહાને હફ્તે કેશવર જમીન, જમીન પેહેના, રૂદ દરાના, ખુરશીદ બાલા, બુન્દીહા બેરસાદ અશો બેદ ! દેર જી! અથ જમ્યાત યથ આફ્રીનામી ! અષેમવોહૂ (૧) !

અર્થ:—ગુનાહ નિવારણ થવાને માટે નેક કામો (એટલે સવાબ) નો બદલો હું મેલવું, રવાનના પ્યારને માટે (હમેશાં) અશોઇ (પ્રમાણે હું ચાલું); હફ્ત કેશવર જમીનમાં વસ્તા સઘલા નેક લોકોના સવાબમાં હું પણ હમ સવાબી થાવું, (જે સવાબનો બદલો) આ જમીનની પોહલાઈ જેટલો, નદીની લંબાઇ જેટલો અને ખુરશીદની બુલંદી જેટલો છે, તે પુરતી રીતે (સઘલા નેક લોકોને) પોહચો ! અશો થજો ! લાંબી જીંદગી ભોગવજો ! જેમ હું આ દુઆ ચાહુંછ તેમ થાઓ !

બાજ જમવાની.

બનામે યજદે બક્ષાયંદહે બક્ષાયશગરે મેહેરબાન. અહુરમજ્દ ખોદાએ. ઈથા આત્ યજમઈદે અહુરેમ્ મજ્દાંમ યે ગાંમ્ચા અષેમ્ચા દાત્, અપસ્ચા દાત્ ઉર્વરાઓસ્ચ વંઘુઉહીશ. રઓચાઓસ્ચા દાત્ બુમીમ્ચા, વીસ્પાચા વોહૂ. અષેમ્ વોહૂ (૩)

જમી રેહવા પછી હાથ મોહડુ સાફ કરીને નીચે મુજબ બાજ મુકવી.

અષેમ વોહૂ (૪) યથા અહૂ વઈર્યો (૨) અષેમ વોહૂ (૧). અહ્માઈરએશ્ચ—હજ્ઘરેમ.—જસમે.—કેરફેમોજ્દ. અષેમ વોહૂ (૧).

અર્થ:—યજદાનનાં નામથી (હું આ કલામ શરૂ કરૂં છું). અહુરમજદ ખુદાએ (પોતાના ખરા બંદાઓની ઉપર) બક્ષેશનો કરનાર, માફી બક્ષનાર અને મેહરબાની રાખનાર છે.

અહુરમજદને હમો યાદ કરીએચ, જેણે ગોસ્પંદ (એટલે તમામ જાનદારો) તથા અનાજ પેદા કીધાં છે, જેણે પાની તથા ખુબીભરેલાં ઝાડપાન પેદા કીધાં છે અને જેણે રોશની, જમીન તથા તમામ નેક વસ્તુઓ પેદા કીધી છે.

દીનનો કલમો.

રઝિશ્તયાઓ ચિસ્તયાઓ મજદધાતયાઓ અષઓન્યાઓ દએનયાઓ વંઘહુયાઓ માજદ્દયસ્નોઇશ. દીને બેહ રાસ્ત, વ દરોસ્ત કે ખોદાએ બરખલ્ક ફરેસ્તાદેહ, ઇન હસ્ત કે જરતોશ્ત આવોરદેહ હસ્ત, દીન દીને-જરતોશ્ત દીને અહુરમજદ, દાદેહ જરતોશ્ત. અષઓને અશેમ વોહૂ (૧).

અર્થ:--સચાઈવાલાં, અહુરમજદે પેદા કીધેલાં અને અશોઈવાલા ધર્મના જ્ઞાનની ઉપર અને ભલી માજદયસની દીનની ઉપર (હું એકરાર લાવું છું).

બેહતર, રાસ્ત અને દુરૂસ્ત દીન જે ખુદાતાલાએ ખલકના લોકોનેમાટે મોકલાવી છે (તે દીન) આ છે કે જે જરથોસ્ત લાવ્યો છે; અને તે દીન તે જરથોસ્તી દીન છે, અને તેજ અહુરમજદી દીન અને જરથોસ્તી કાયદો છે.

દીનનો કલમો અવસ્તામાં.

(ઇજશ્નેનો હા ૧૨ મો.)

ફ્રનઓથ અહુરહે મજ્દાઓ; અષેમ વોહૂ (૩) ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો (જે ગેહ હોએ તે પઢે) રજિશતયાઓ ચિસ્તયાઓ મજ્દધાતયાઓ અષઓન્યાઓ દએનયાઓ વંઘુહુયાઓ માજદયસ્નોઈશ ફ્રન-ઓથ યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ફ્રનઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જ્ઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથારતુશ અષાત્ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો (૧)

અર્થ:—અહુરમજદની ખુશીના કામ કરવાને હું પસંદ કરૂં છું. મજદયસની જરથોસ્તી, દેવના તરીકાથી જુદો અને અહુરમજદી મજહબ-વાલો થવાને હું કબુલ કરૂં છું. અશોઇના વખત અશો (ફલાની ગેહ કે જે ગેહમાં ફલાનાનું કામ ચાલે છે તે વખતમાં) મજદએ પેદા કીધેલાં, સર્વોત્તમ સચ્ચાઇવાલાં અને અશોઇવાલાં ડહાપણની અને ખુબી ભરેલી માજદયસની દીનની ખુશાલીને માટે તેની આરાધના, દુઆ, ખુશનુદી તથા વખાણ ગાવાને (હું ઈકરાર કરૂં છું). જોતી "યથા અહુવઇર્યો"ની ખુબી મને જાહેર કરે (તે મુજબ ચાલવાને હું બંધાઉ છું): અશો-ઈવાલો વિદ્વાન જે રાથ્વી છે તે "અથા રતુશ અશાતચીત હચા"ની ખુબી મને સહમજાવે (તે મૂજબ ચાલવાને હું બંધાઉ છું).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઈબ્યસ્ચા હ્વર્શ્તોઈબ્ય-સ્ચા, માંથ્વોઈબ્યસ્ચા વચેદ્વોઇબ્યસ્ચા વર્શ્તવોઇબ્યસ્ચા. અઇબિગઇરચા દઇથે વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા હ્વર્શ્તાચા.

પઇતિરિચ્યા દઇથે વીસ્પા દુશમતાચ્યા દુઝ્રૂખ્તાચ્યા દુઝ્રવરશ્તાચ્યા. ફ્રરા વે રાહ્રી, અમેષા સ્પેન્તા, યસ્નેમ્ચ્યા વહ્મેમ્ચ્યા, ફ્રરા મનંઘ્રહ્રા, ફ્રરા વચંઘ્રહ્રા, ફ્રરા ષ્યઓથના, ફ્રરા અંઘ્રહુયા, ફ્રરા તન્વસ્ચીત ખ્પચ્યાઓ ઉશતનેમ. સ્તઓમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ ૧

અર્થઃ—નેક વિચરાએલા વિચારોને, નેક બોલાએલા સખુનોને અને નેક કરાએલાં કામોને,—મારા વિચારો, સખુનો અને કામોની મારફતે,—હું વખાણું છું. સઘલા ભલા વિચારો, સખુનો અને ભલાં કામોને હું સ્વીકારવાને કબુલું છું; તમામ બુરા વિચારો, બુરા સખુનો અને બુરાં કામોને તજી દેવાને હું બંધાઉં છું. ઓ અમેશાસ્પંદો! તમોને, આ આરાધના અને દુઆ, મારા વિચારે વાણીએ, કામે અને અંતઃકરણે કરી ભેટ આપુંછું, (એટલુંજ નહી પણ મારો) પોતાના તનનો જાન (વટીક તમોને અર્પણ કરૂં છું). સચ્ચાઇનેજ હું વખાણું છું.

નાઈસીમી દએવો; ફ્રવરાને મઝ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર-ત્કએષો. સ્તઓતા અમેષનામ સ્પેન્તનાંમ, યશતા અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ. અહુરાઇ મઝ્દાઇ વંઘ્રહવે વોહુમઇદે, વીસ્પા વોહૂ ચિનહ્મી, અષાઉને રએવહ્રતે ખ્રરેનંઘ્રહુઇતે યા જી ચીચા વહિશ્તા; યેંઘ્રહે ગાઉશ, યેંઘ્રહે અષેમ, યેંઘ્રહે રઓચાઓ, યેંઘ્રહે રઓચેબીશ રોઈથ્વેન ખ્રાથ્રા.

અર્થઃ—દેવોને હું વખોડું છું; મજદયસ્નની, જરથોસ્તી, દેવના તરીકાથી જુદો અને અહુરમજદી મજહબવાલો થવાને તથા અમેશાસ્પંદોની સ્તુતી ગાનાર અને અમેશાસ્પંદોની આરાધના કરનારો થવાને હું ઈકરાર

કરૂં છું; ભલા, ખુબી ભરેલાં ડહાપણવાલા, અશોઇવાલા, તેજ અને ખુરેહવાલા અહુરમજદને તમામ ખુબીવાલી વસ્તુઓના પેદા કરનાર તરીકે ગણું છું; ખચીત જેબી ઘણીજ ખુબીવાલી ચીજો છે (તેનો બનાવનાર તેજ એખલો અહુરમજદ છે) એમ હું કબુલ રાખું છું); જેની (બનાવેલી છે) ગાઓ જેની છે અશોઈ, જેની છે આ રોશનીઓ અને જેનાથી રોશન ગોલાઓ સાથે રોશનીઓ મલેલી છે.

સ્પેન્તાંમ્ આર્મઇતિમ્ વંઘુહીમ્ વરેને; હા મોઈ અસ્તૂ! ઉસ્ગેઉશ્ સ્તુયે તાયાચ્‌અત્ચા હજંઘ્રહત્ચા, ઉસ માજ્દયેસ્નિનાંમ્ વીસાંમ્, જ્યાનગ્એચા વીવાપત્ચા.

ફ્રા મનએઇબ્યો રાઓંઘ્રાંદ્રે વસે-યાઇતીમ વસે-પેઇતીમ, યાઇશ્ ઉપઇરિ આઘ જેમા ગઓબીશ્ શ્યેન્તી. નેમંઘ્રહા અપાઇ ઉજ્દાતા પઇતી અવત્ સ્તુયે, નોઇત અહ્માત્ આજ્યાઓનીમ, નોઇત્ વીવાપેમ્, ફ્તા માજ્દયસ્નીશ્ અઓઈ વીસો; નોઇત્ અસ્તો, નોઇત ઉશ્તાનહે ચિન્માની.

અર્થ:—વૃદ્ધિ કરનારી આર્મઇતી (યાને ખરાંદેલની ધર્મ તરફની તાબેદારી)ને હું પસંદ કરૂં છું; તે (આર્મઈતી) મારી થાઓ ! માજદયસ્નાનોના મોહલ્લામાંનાં ગાયઢોર (એટલે તેઓની માલમતા) ને ચોરો તથા લુટારાઓથી હું બચાવશ, માજદયસનાનોના મોહલ્લાઓને કોઈબી જાતનાં નુકસાન તથા દુકાલ વગેરેની આફતમાંથી હું બચાવશ.

મારે લગતાઓ (એટલે માજદયસ્નાનો) જેઓ આ જમીન ઉપર માલ મીલકત સાથે રેહનારા છે તેઓને, તેઓની મરજી મુજબનું હરવું ફરવું અને મરજી મુજબનું રેહવુ હું આપીશ (એટલે તેઓની સ્વતંત્રતા

મારેથી બનશે તેમ હું સાચવી રાખશ). અશો (દીનદાર લોકો) ને માટે ખરાં દેલની નમાજે હું આ દુઆ ગુજારશ કે માજદયસ્નાનોને લગતા મોહલ્લાઓ તરફ આવતું નુકસાન તથા દુકાલની આફત હું નહી પડવા દેવું, અને તેમ કરવામાં મારાં તન કે જાનની દરકાર નહી કરશ.

વી દએવાઇશ અઘાઇશ, અવંધ્રહૂશ, અનરેતાઇશ, અકો-દાબ્બીશ સરેમ ઋુચે; હાતાંમ દ્રએોજિશ્તાઇશ, હાતાંમ પએોવિશ્તાઇશ, હાતાંમ અવંધ્રહુતેમાઇશ. વી દએવાઇશ, વીદએવવત્બીશ વી યાતુશ, વી યાતુમત્બીશ, વી કહ્યાચીત્ હાતાંમ આતરાઇશિ, વી મનેબીશ, વી વચેબીશ, વી શ્યએોથ-નાઇશ, વી ચિથ્રાઇશ, વી જી અના સરેમ ઋુચે, યથના દ્રેગ્વાતા રાંક્ષયન્તા.

અથા અથા ચોઇત્ અહુરો મજ્દાઓ જરથુશ્ત્રેમ્ અઘા ક્ષયએતા, વીસ્પએષૂ ફ્રશ્નએષૂ, વીસ્પએષૂ હન્જમનએષૂ યાઇશ અપેરેસયતેમ મજ્દાઓસચા જરથુશ્ત્રસચા.

અર્થ:—દેવો જેઓ ઘણા બુરા, ખુબી વગરના, બુરા તરીકાવાલા અને બુરૂં જ્ઞાન ધરાવનારા છે તથા જેઓ હસ્તી ધરાવનારાઓમાં ઘણાજ જુઠા, હસ્તી ધરાવનારાઓમાં ઘણાજ બિગડેલા તથા હસ્તી ધરાવનારાઓમાં ઘણાજ ખુબી વગરના છે તેઓની સરદારીને હું ધિક્કારી કાહડશ. દેવોની, દેવના તરીકાવાલાઓની, જાદુગરોની, જાદુગરના તરીકાવાલાઓની તથા હસ્તી ધરાવનારાઓમાંના કોઇબી બદકારોની, સરદારીને મારાં મને, વચને, કામોએ કરીને, જાહેર રીતે હું ધિક્કારી કાહડશ, તેમજ બુરા અને રંજ પોહચાડનારાઓની સરદારીને પણ હું ધિક્કારી કાહડશ.

અથા અથા ચોઇત્ જરથુશ્ત્રો દએવાઇશ સરેમ્ વ્યાગ્ર-વીતા, વીસ્પએપૂ ફ્રશ્નએપૂ, વીસ્પએપૂ હન્જમનએપૂ, યાઇશ અપેરેસયતેમ્ મજ઼્દાઓસચા જ઼રથુશ્ત્રસચા; અથા અજ઼ેમ્ચીત્ યો મજ઼્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ દએવાઇશ સરેમ વીગ્રુયે યથા અનાઇશ વ્યાગ્રવીતા યે અષવા જરથુશ્ત્રો.

અર્થઃ—જે પ્રમાણે અહુરમજદે જરથોસ્તને સઘલા સવાલ જવાબો અને સઘલી મુલાકાતો જેઓમાં અહુરમજદ અને જરથોસ્ત વચ્ચે પુછપરછ થઇ હતી તેઓમાં અહુરમજદે જરથોસ્તને ફરમાવ્યું હતું, તેમ જરથોસ્તે, તમામ સવાલ જવાબો અને તમામ મુલાકાતો જેઓમાં અહુરમજદ અને જરથોસ્ત વચે સવાલ જવાબ થયા હતા તેઓમાં દેવોની સરદારીને ધિક્કારી કાહડી હતી તેમજ હું જે મજદયસ્ની જરથોસ્તી છું તે દેવોની સરદારીને ધિક્કારી કાહડશ તેજ મુજબ કે જે મુજબ અશો જરથોસ્તે ધિક્કારી કાહડી હતી.

યાવરનાઓ આપો, યાવરનાઓ ઉર્વરાઓ, યાવરના ગાઉશ હુધાઓ, યાવરનો અહુરો મજ઼્દાઓ, યે ગાંમ્ દદા, યે નરેમ્ અષવનેમ્, યાવરેનો અસ્ જરથુશ્ત્રો, યાવરૈનો કવા વીશ્તાસ્પો, યાવરેના ફ્રષઓશ્ત્રા જામાસ્પા, યાવરેનો કસ્ચીત્ સઓશ્યન્તાંમ્ હઇથ્યાવરેજામ્ અષઓનાંમ્, તા વરેનાચા ત્કએષાચા મજ઼્દયસ્નો અહ્મી; મજ઼્દયસ્નો જ઼રથુશ્ત્રિશ ફ્રવરાને આસ્તૂતસચા ફ્રવરેતસચા. આસ્તુયે હુમતેમ્ મનો, આસ્તુયે હૂખ્તેમ્ વચો, આસ્તુયે હ્વર્શ્તેમ્ શ્યઓથનેમ્, આસ્તુયે દએનાંમ્ વંઘુહીમ્ માજ઼્દયસ્નીમ્, ફ્રસ્પાયઓ-

ખેદ્ગાંમ, નિધાસ્નદઇથિપેમ, ખએત્વદથાંમ, અપઓનીમ. યા હાઇતિનાંમ્ચા, ખુઅયેઇન્તિનાંમ્ચા, મજિશ્તાચા વહિશ્તાચા સ્રએશ્તાચા, યા આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ, અહુરાઈ મજ્દાઈ વાસ્પા વોહૂ ચિનહ્મી. અઍષા અસ્તી દએનયાઓ માજ્દયસ્નોઇશ આસ્તૂઇતિશ. અષેમ્ વોહૂ (૧)

અર્થ:—જે તરીકાના પાણીઓ છે, જે તરીકાના ઉર્વરો છે, જે તરીકાની નેક પેદાયશવાલી ગાવ(યાને તમામ નેક પેદાયશ) છે, જે તરીકાનો અહુરમજ્દ છે કે જેણે ગાવ (યાને તમામ પેદાયશ) પેદા કીધાછે અને જેણે અશો માણસને પેદા કીધો છે; જે તરીકાનો હતો અશો જરથોસ્ત, જે તરીકાનો હતો કએ ગુસ્તાસ્પ, જે તરીકાના હતા ફ્રશોસ્તર તથા જામાસ્પ અને જે તરીકાના જાહેર કામ કરનારા અને અશોઈવાલા સોસ્યોશોમાંનો કોઈબી અશો નર છે તથા હવે પછી થશે, તે તરીકાનો અને તે મજ્દહણનો હું મજ્દયસ્ની છું; હું મજ્દયસ્ની અને જરથોસ્તી છું. હું ઇમાન લાવું છું, મજ્દયસ્ની દીન ઉપર ખરા એતેકાદથી ઉસ્તવાર રેહવાને અને તેનીજ ઉપર ઇમાનદાર રેહવાને; હું ઇમાન લાવું છું નેક વિચારેલા વિચાર ઉપર, હું ઇમાન રાખુ છું નેક કરાએલાં કામ ઉપર, ઈમાન રાખું છું માજ્દયસ્ની ભલી દીન ઉપર કે જે કજીઓ કંકાશ દુર કરનારી, હઠયાર છોડવનારી, ગ્રહસ્થપણે રેહવાનો કાનુન શિખવનારી, અશોઈથી ભરપુર અને જે દીનો હાલમાં છે અને હવે પછી થશે તે સઘલી દીનોમાં એ દીન ઘણીજ મોટી, ઘણીજ ખુબીવાલી અને સર્વોત્તમ છે અને જે દીન અહુરમજદી અને જરથોસ્તી છે. તમામ ખુબી ભરેલી વસ્તુઓનો પેદા કરનાર અહુરમજ્દ છે એમ હું કબુલ રાખુંછું. આ (મારું) માજ્દયસ્ની દીનનું ઈકરારનામું છે.

સમાપ્ત.

પારસી પહેલવાનોના કેઆની
નામાં.

કેરસાસ્પનામું—જેમાં ઇરાની જહાં પહેલ-
વાન કેરસાસ્પની બહાદુરીના વાંચવા તથા આ-
જના પારસીઓને બોધ લેવા જોગ દાસ્તાનો છે
કીંમત બે વાલમના ૨—૦—૦

દારાબનામું—જેમાં સાનશાહે દારાબનો
અભ્યાસ કરવા લાયક હેવાલ છે. કીંમત રૂ૦ ના
કપડાનાં એમ્બોસ પૂઠાનો ૧—૦—૦

ફરામરોજનામું—જે મધે ઈરાની પહેલ
વાન ફરામરજે બતાવેલી સેંકડો બહાદુરીઓ
સાથે હિંદ સરજમીનમાં કીધેલી ચડાઇ તથા
ફતેહનો જાણવાજોગ હેવાલ છે. બે વાલમનાં સાથે ૧—૮—૦

બહમનનામું—જેમાં આ જુલમગાર
પાદશાહે જાબુલી પહેલવાનો પર ગુજારેલા જબુન
જુલમનો જાણવા જોગ હેવાલ છે બેવાલમની
કીંમત રૂ૦ ૧, કપડાંના ગીલ્ટ પૂઠામાં ૧—૮—૦

શ્યાવક્ષનામું—ગુજરાતી કવીતામાં રચાયલું
તે એરવદ તેમુરસ દીનશાહાજી અંકળેસ્વરીઆ
એ નોટ સાથે પ્રગટ કરેલું. ૧—૦—૦

દી૦ લખમીદાસની કુ૦
બુકસેલર્સ અને પબલીશર્સ
પારસી બજાર કોટ, મુંબઇ.

જીંદગી ભોગવવાની જુગતી.

એટલે જીંદગી અને સંસાર સંબંધી પુરાતન નીતિ ઉપદેશ. કુટુંબો, નિશાળો અને સ્વ સુધારાને લાયક. આ પુસ્તક, પ્રથમ ટિબેટ દેશના ધર્મગુરૂના હાથની લખેલી પોથી ઉપરથી એક ચીનાઈ દિલસુફે ચીનાઈ ભાષામાં રચ્યું હતું તેનો ઈંગ્રેજી તરજુમો થયો હતો તે ઉપરથી ગુજરાતીમાં બનાવનાર મરહુમ મી૦ દોશાભાઈ ફરામજી રાંદેલીઆ (આવૃત્તી બીજી) કીમત રૂ૦ ૦॥॥.

અર્દા વિરાફ નામું.

જરથોસ્તી ધર્મની પવીત્રતાની સાબેતી આપનારૂં આ નામીચું લખાણ દરેક પારસી કુટુંબમાં બોહોળાપણે વેચાય તથા તેમાં સમાવેલી નીતીની બાબદો, ધર્મસંબંધી એકીન સાથે દરેકના દિલમાં ઠસે એવી રીતે પ્રગટ કરેલું છે. તે સાથે "ગોસ્તે ફરયાનો" નામની કેતાબનો તથા "હાદોખ્તનસ્ક" નામની કેતાબનો તરજુમો આપ્યો છે તથા "એકવીસ નસ્ક"ની બાબદ પણ દાખલ કીધેલી છે. કીમત ફકત રૂ૦ ૧.

જરથોસ્ત નામું

કીમત રૂ૦ ૧॥